

Voor wie hem (n)ooit beklom

De handen losjes aan het stuur
de gratis airco op stand windje mee
in het ritme van verboden liefde
duwen sterk gestaalde spieren eindeloos de trappers rond
de beweging begeleidt
door het zoeven van de chroom gespaakte wielen

Glimlachend naar het landschap
dat aan t einde van het nooit ophoudend vergezicht
overeind probeert te komen
worden spieren aangespannen
de slagen langzaam opgevoerd
de tandjes aangepast aan het percentage van de blik omhoog

De door de huid geperste zoute koeling
wordt als kleine parels
uitgestrooid op het bruin geloid gezicht

Als slingers op het mooiste feest
ontrolt het zwarte lint zich dwars door eindeloze bossen
soms toch verrassend
met een doorkijk op het rimpelloos golvend kleurpalet
in de eindeloze verte

De parels van het zoute zweet
worden langzaam woeste bergrivieren
de ingebouwde zeem kan
in plaats van dienend als een broodje om een warme hotdog
eindelijk zijn drogend werk beginnen
het vloeiende bewegen veranderd onontkomelijk
in het ritmeloze stampen van de drummer van de jostiband

Groene wanden wijken voor de bijna witte steen
als make-up op het gezicht van een omgebouwde diva
grof geplaveid op de meedogenloze kale puist

De wind.. die wind voegt zich genadeloos
bij het onverbiddelijk stijgingspercentage
samen zetten ze de aanval in
krachten gevend vocht in de getergde spieren
steeds meer verdrongen door het bijtend zuur
fluiten van de longen lijkt nu op de tonen
van een afgewezen Idols kandidaat
de kilometers eindeloos



Past die bult niet in die diepe kuilen
schiets door het verdwaasde brein
losgekoppeld van het denken blijft de beweging
slag voor slag de hoogte overwinnen
de wind geeft nog een laatste brul
de stijging een procentje meer
de vijand zet de laatste aanval in
probeert toch nog te winnen

De snelheid niet meer
dan het hulpeloze voortbewegen
van een Armstrong zonder dokters hulp
een tandje kleiner kan niet meer
de krachten weggevloeid
de spieren schreeuwend om verlossing van ondragelijke pijn
de blik gericht op... ja op wat

Blind voor de mooiste vergezichten
wordt de puist bedwongen
dan de top.. de top.. de laatste meters
het stoppen is verworden
tot het laten vallen op het ruw bituum

Het resultaat...
de stopwatch had kalender moeten zijn
maar toch dit onvergetelijk gevecht gewonnen

Dan worden
gevormd door traanopwekkende emoties
kronkelige gedachten
in bijzondere conclusies omgezet:

Nog mooier als het ~~make-~~ krijgen van een kind
als het beminnen van jouw vrouw

is het beklimmen van die verdomde Mont Ventaux